

Àrquies prové del discurs de Ciceró en "Defensa del poeta Àrquies" dirigit a vindicar la igualtat de drets per totes les persones que comparteixen un mateix entorn polític i civil.

Fotografias de Carlos Onnetti

Editorial

VULNERACIÓ DE DRETS ECONÒMICS, SOCIALS I CULTURALS **EXPOSICIÓ DEL PROBLEMA**

Segons la Declaració Universal de los Drets Humans, els drets fonamentals de la persona són els drets econòmics, socials, culturals, polítics i civils. I aquests drets són objecte de protecció per a la comunitat internacional.

Aquestes cinc categories de drets fonamentals, segons la Declaració, tenen el mateix nivell teòric de protecció i reconeixement.

Però, en canvi, el nivell de protecció dels drets econòmics, socials i culturals són substancialment inferiors als drets civils i polítics ja que:

- Els drets DESC es troben, en la pràctica, desprotegits perquè no existeixen mecanismes legals d'exigibilitat del contingut d'aquests drets tant en el dret internacional com en les constitucions polítiques dels denominats estats de dret.
- A pesar que els drets polítics i civils estan protegits a través de la Convenció de Ginebra sobre Refugiats, de la Convenció per a la Prevenció i Sanció del Delicte de Genocidi i de la Convenció contra la Tortura i altres Tractes o Penes Cruels, Inhumans o Degradants, aquesta protecció també planteja algunes contradiccions. La Convenció de Ginebra, a l'hora de definir els refugiats, parla de «temor fundat de persecució», i aquest caràcter preventiu es va aplicar fins el 1989 per protegir

persones que s'escapaven del bloc comunista. A partir de la dècada dels 90, la interpretació de la Convenció de Ginebra es complica. La globalització facilita els moviments humans i abarateix els transports, fet que provoca que aparegui un *nou* refugiat. Ciutadans de països africans, del món àrab i de l'Orient Mitjà, com també de les ex-repúbliques soviètiques que fugen principalment de conflictes ètnics, nacionalistes o de greus violacions de drets humans, no solament pateixen violacions dels seus drets polítics i civils, sinó també greus violacions dels seus drets econòmics i socials. En definitiva, es restringeix la lectura dels motius de persecució.

ACNUR¹ considera que «la distinció d'immigrant econòmic i refugiat és, de vegades, tan imprecisa com la distinció entre mesures econòmiques i polítiques adoptades en el país d'origen. Darrere de les mesures econòmiques que afecten els mitjans de vida d'una persona poden ocultar-se intencions i propòsits de tipus ètnic, religiós o polític dirigits contra un determinat grup social. En els casos en què les mesures econòmiques destrueixen els mitjans econòmics d'un sector determinat de la població (per exemple, quan es priva un grup ètnic o religiós específic del dret a exercir el comerç o quan se li imposen gravàmens excessius o discriminatoris), les víctimes, d'acord amb les circumstàncies, poden convertir-se en refugiats en abandonar el país».

¹ Manual de Procediments i Criteris per determinar la condició de refugiat de l'ACNUR, pàg. 63.

POSICIÓ DE LA COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT

Pel que s'ha expressat anteriorment, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat defensa una nova visió del dret d'asil davant la violació de drets humans que:

- Defensi una concepció global dels drets humans en què tinguin la mateixa importància els drets econòmics, socials i culturals que els polítics i civils.
- Rebutgi una visió jeràrquica de les violacions de drets humans, en què uns s'anomenen *refugiats* i són objectes de protecció i la resta, *immigrants* suposadament exclusos d'aquesta. Això no suposa menysprear la protecció internacional de la vulneració més greu dels drets humans, sinó que implica una actualització dels motius i agents de persecució al segle XXI.
- Reconegui la condició de refugiat a les víctimes de violacions de drets econòmics, socials i culturals quan aquestes continguin un nexa causal amb algun dels motius de persecució de la Convenció de Ginebra («raça»,

nacionalitat, religió, pertinença a un determinat grup social o opinions polítiques).

- Situï les persones immigrants *econòmiques* en la protecció dels drets econòmics, socials i culturals.
- No condicioni la protecció internacional pel nombre de persones que puguin accedir-hi.

PROPOSTES

Per tot això, des de la defensa de l'Asil que fa la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat sol·licitem incloure les vulneracions DESC com una de les *noves* formes de persecució. Considerem que aquesta posició justificar el nostre treball amb immigrants com una manera de defensar les vulneracions DESC. I és per això que ens proposem com activitats del 2008: Elaborar una campanya de sensibilització sobre aquestes altres maneres de persecució i crear un grup d'investigació sobre les vulneracions DESC.

Fotografias de Carlos Onnetti

Tema central

NOU ENFRONTAMENT ÈTNIC

Després d'unes tèrboles eleccions, un dels països més prometedors de l'Àfrica cau en una espiral de violència amb connotacions tribals.

Quan a la fi de l'any passat una munió de gent va cremar vius desenes de dones i nens refugiats en una església de Eldoret, a l'oest de Kenya, una de les nacions més pròsperes de l'Àfrica; la notícia va recordar el pitjor de la història recent del continent. Va ser l'incident més greu en l'ona de disturbis amb connotacions tribals després de les presidencials del diumenge avantpassat en què, segons

tot tipus d'observadors, va haver-hi clares evidències d'una manipulació per part del govern del reelegit president Mwai Kibaki. Unes 300 persones van perdre la vida en el transcurs de la primera setmana després de les eleccions i unes altres 75.000 van ser desplaçades a causa de la violència. Enmig d'algunes notícies sobre la compra massiva de matxets en els dies previs als comicis, alguns fins i tot van escoltar els ecos de la terrible violència genocida que va sofrir Rwanda el 1994 per part de hutus i tutsis. En l'actualitat, s'estima que les xifres de les víctimes van en augment, és així com avui els diferents mitjans parlen de més de 600 morts i uns 250.000 desplaçats. Segons el diari sud-africà *Mail and Guardian*, aquestes xifres

ascendeixen dia a dia, fet que podria comportar que el país africà entrés en un enfrontament ètnic a gran escala. «Una tribu està perseguint a una altra d'una manera que pot ser descrita com una neteja ètnica», va dir en el rotatiu un portaveu de la policia que preferia romandre en l'anonimat. Entre els incidents violents ocorreguts en diverses parts del país, crida l'atenció que almenys 35 nens i adults que buscaven refugi en una església propera a la ciutat occidental de Eldoret fossin cremats per una multitud furiosa. Les víctimes formaven part de les 400 que s'havien refugiat al temple per escapar dels enfrontaments, segons van informar supervivents de l'atac i fonts policials. La munió de gent va ruixar amb gasolina l'església de Kenya Assemblies of God i després la va encendre. «Almenys 35 persones van ser cremades fins a la mort a l'interior de l'església, inclosos dones i nens», va dir el director de Creu Roja de Kenya Abbas Gullet, i almenys unes altres 42 van ser traslladades a l'hospital amb cremades greus. Un comissari de la policia nacional va dir que, en la societat kenyana, les esglésies estan considerades lloc sagrat i ningú esperaria que en elles es produís cap tipus

de violència. S'està duent a terme una investigació sobre el dramàtic succés.

Els disturbis van començar el passat 27 de desembre, quan l'actual president Mwai Kibaki va ser reelegit per una ajustada victòria, enmig d'acusacions de frau pel seu principal rival Raila Odinga. Kibaki pertany a la tribu majoritària a Kenya, els kikuyu, i Odinga a la segona, els luò: la violència ha pres un color ètnic. Els enfrontaments van esclatar en diverses ciutats del país durant el lent recompte dels vots. Kibaki va guanyar amb el 51,3 % dels vots, enfront del 48,7 % d'Odinga. Alguns observadors europeus van dir que les eleccions no havien arribat als estàndards internacionals i van demanar una auditoria independent dels resultats, augmentant la pressió diplomàtica sobre Kibaki. El cap de la comissió electoral de Kenya va dir que va ser pressionat pel partit de Kibaki per agilitzar la seva victòria, a pesar de la petició dels observadors europeus i de la Comissió de Drets Humans estatal d'ajornar l'anunci fins que es portés a terme una investigació.

Aquests episodis de violència són els més greus que ha patit el país des del cop d'estat fallit el 1982.

CRISI HUMANITÀRIA

La greu situació que viu Kenya ha comportat una crisi humanitària que s'agreuja a causa de l'existència d'uns 250.000 desplaçats interns. Respecte a això, l'ONU tem que afecti a altres països veïns per ser Kenya un país clau en la distribució d'ajuda.

«S'ha registrat una millora o estabilització de la situació de seguretat a Kenya, però seguim preocupats per la situació humanitària, que s'agreuja», ha dit avui la portaveu de l'Oficina de Coordinació d'Assumptes Humanitaris (OCHA) Elisabeth Byrs.

Però una de les conseqüències de la crisi de violència que va esclatar després de les eleccions a Kenya és que les agències humanitàries s'han vist obligades a utilitzar les reserves que tenien al país per a altres operacions d'ajuda.

El PAM ha recorregut a aliments que anaven a ser destinats a altres projectes, i l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) va informar que avui seran enviades a Nairobi 24 tones de flassades i sabó que l'organisme tenia als magatzems del camp de refugiats de Dadaab, al nord-est del país, per distribuir-los posteriorment als desplaçats de la crisi actual.

L'ACNUR va expressar la seva preocupació pel fet que «Kenya constitueix una línia de vida clau per al flux d'ajudes als nostres camps de refugiats del país, així com a altres poblacions al sud del Sudan, Somàlia, Uganda, la República Democràtica del Congo, i Rwanda». «És necessari que es mantingui l'accés segur i sense obstacles a les poblacions que ho necessitin», va afegir.

Per un altre costat, el cap del Departament d'assistència humanitària de les Nacions Unides i coordinador d'emergència, John Colmes, va advertir que «moltes

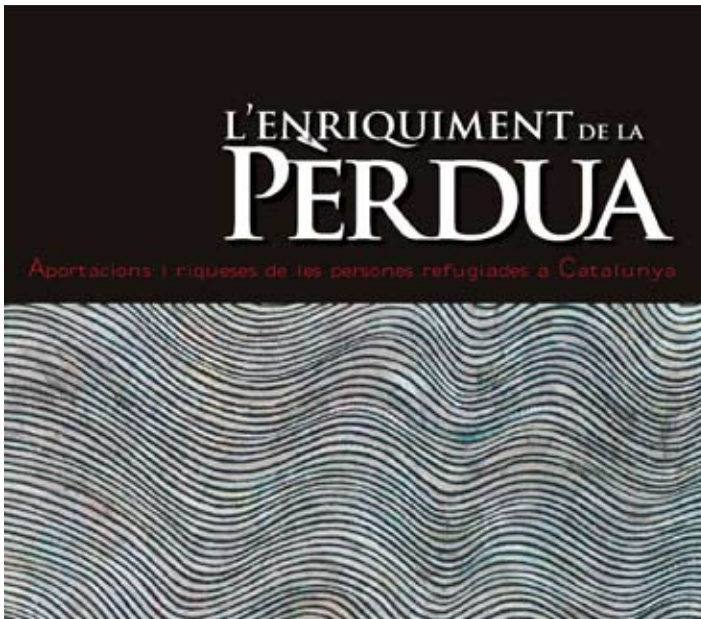
persones desplaçades dintre del país no troben refugi en àmbits pròpiament dits com ara esglésies, escoles, llocs policials... El major desafiament és que desenes de milers de persones s'estan traslladant, per la qual cosa s'ha d'oferir assistència a les poblacions que s'estan desplaçant. És difícil tret que els trasllats arribin a la seva fi, i es pugui avaluar on es localitzen exactament, quantes són les persones desplaçades i quina assistència necessiten».

Situació preocupant

El més alarmant d'aquesta situació és que Kenya es presentava com un dels països més «prometedors» de l'Àfrica subsahariana. Per començar, és la seu de moltes empreses i, fins fa poc, era considerat un país estable i tranquil amb algun grau de prosperitat (mal repartida) gràcies al turisme àvid de les platges, els parcs nacionals i els safaris fotogràfics. En els dies previs a les eleccions, la revista *The Economist* fins i tot qualificava la cita com l'oportunitat de «fixar un exemple» per a l'Àfrica en termes d'eleccions lliures i justes. Després, no va dubtar a considerar el resultat com «un cop civil» per part d'un petit grup de polítics.

Adicionalment, l'exèrcit és divers i no està alineat amb cap bàndol, i tot i el protagonisme de les dues ètnies, Kenya és un mosaic amb més de 40 tribus distintes, cosa que fa improbable, a pesar del ressentiment contra els kikuyu, una polarització tan acusada.

Com a producte de la intensa pressió internacional, Kibaki s'ha mostrat en diverses ocasions obert a formar un govern de coalició. Però el que no està molt clar és que el líder del partit opositor, Raila Odinga, estigui disposat a acceptar i cedir en el reclam de noves eleccions. Potser aquestes serien la sortida més justa, però podrien acabar agreujant la situació, mentre un govern d'unitat sembla l'opció més pragmàtica.

NOVETATS INSTITUCIONALS

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat va presentar l'informe sobre l'estat dels drets humans del col·lectiu GLTB en el món i el dret d'asil.

La situació actual de gais, lesbianes i transsexuals es crítica en alguns països de l'Amèrica Llatina, Àfrica i Àsia; fins i tot en alguns d'ells es preveu la pena de mort per aquesta raó.

Amb motiu de la commemoració del Dia Internacional dels Drets Humans, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat va presentar, el dia 10 de desembre, un informe que ha elaborat sobre la situació de la vulneració dels drets fonamentals del col·lectiu de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals (GLTB) i el dret d'asil. Aquest és un acte situat en el marc de les activitats que duu a terme l'organització per buscar el reconeixement del dret d'asil a les persones que pateixen persecució per la seva orientació sexual i la identitat de gènere.

A l'acte, celebrat en el Col·legi de Periodistes de Catalunya, van intervenir: la Sra. Carme Porta, Secretària de Polítiques Familiars i Drets de Ciutadania de la Generalitat de Catalunya, en Sr. Joaquim Mestre, Regidor de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, la Sra. Àgata Sol, Secretària General de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat i un Refugiat per persecució per la seva orientació sexual. A més van comptar amb la presència de diverses organitzacions especialitzades en el tema GLTB i alguns mitjans de comunicació.

Actualment, en més de setanta països, les relacions sexuals entre persones del mateix sexe estan penalitzades i, fins i tot, en alguns d'ells es preveu la pena de mort per aquest motiu. Tot i així, aquesta realitat que succeeix en països amb un context polític, social i religiós determinat no és aliena a totes

les societats en què l'homofòbia, en menor o major mesura, té cada cop més protagonisme.

Tot i que els codis penals de molt països no condemnen l'homosexualitat com un delictes, la repressió i la violació dels drets fonamentals del col·lectiu GLTB és constant. En països com ara Hondures, Nicaragua, Equador o Colòmbia les persones transsexuals encara són maltractades i, en alguns casos, assassinades sota un clima d'impunitat total.

Des de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat creiem fonamental el reconeixement, per part de l'Estat espanyol, com a refugiats de totes aquelles persones que es veuen obligades a fugir dels seus països a causa de patir persecució per la seva orientació sexual, sobretot si alguns països de la Unió Europea, com ara Noruega i Finlàndia, la consideren dins les seves directrius particulars. A més, cal tenir en compte que, en els últims anys, ha augmentat el nombre de persones que han arribat a l'Estat Espanyol buscant un lloc segur on poder gaudir plenament de la seva condició.

Les societats no poden ser autocomplaents quan una part dels seus ciutadans veuen limitats alguns dels seus drets fonamentals que es refereixen a la dignitat de l'ésser humà. No podem restar impassibles. És fonamental impulsar accions que promoguin la igualtat entre les persones. Ningú pot ser discriminat per motius de: gènere, ètnia, religió, color de pell i, per descomptat, orientació sexual i identitat de gènere.

Per a major informació d'aquesta campanya, o l'enviament d'un exemplar del llibre, no dubteu a contactar amb nosaltres.

adrian.rodriquez@cear.es
933012539

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat presenta el llibre: L'enriquiment de la Perdua, Aportacions i riqueses de las persones refugiades a Catalunya.

La presentació d'aquest llibre s'emmarca en una Campanya de Visibilització: *Riquesa i aportacions de les persones refugiades a Catalunya*, un projecte que tenia com objectiu donar a conèixer la situació de les persones refugiades a casa nostra, visibilitzar la seva presència i especificitats, a través de l'organització d'una campanya de sensibilització que girés entorn a les vivències i experiències de persones refugiades representatives, per la seva dimensió social, a Catalunya.

El fet de donar a conèixer que entre nosaltres hi viuen també persones que són refugiades, i que a més participen de l'enriquiment cultural del nostre país, a través dels seus escrits, l'entendem com una forma de defensa també del dret d'asil i de les persones refugiades, ja que en el cas concret de Catalunya, al no tenir competències en matèria d'asil, considerem que la primera tasca a realitzar en aquest sentit, era visibilitzar la seva presència i aportacions. Considerem que des de l'exemplificació dels valors que ens aporten les persones refugiades, i del compromís que

ha adquirit la Secretaria per a la Immigració i el Departament d'Acció Social i Ciutadania en l'elaboració i col·laboració d'aquest llibre, la nostra tasca de treballar per enfortir la institució d'asil a Catalunya per oferir protecció internacional a aquelles persones que s'han vist empeses a fugir dels seus països a causa de la violació més flagrant dels seus drets humans, queda contextualitzada i enriquida pels propis refugiats i refugiades que han participat en el llibre que es presenta.

En el acte de presentació, el 4 de febrer, van intervenir L'Oriol Amorós, Secretari per la immigració Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya, L'Ágata Sol, Secretària General Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat i la Monika Zgustova i en Pius Alibek.

Per a major informació d'aquesta campanya, o l'enviament d'un exemplar del llibre, no dubteu a contactar amb nosaltres.

enriquement.perdua@cear.es

933012539

ACTIVITATS

El Voluntariat per la Llengua és una eina que fomenta l'ús del català a través de les Parelles Lingüístiques com també afavoreix els processos d'integració social dels col·lectius nouvinguts.

El Voluntariat per la Llengua i Parelles Lingüístiques és un programa de foment del aprenentatge i l'ús del català, i la integració de les persones nouvingudes a través de la formació de Parelles Lingüístiques. Així, aquest programa consisteix en la coordinació de parelles lingüístiques, en què un parlant del català i una persona que vol practicar-lo comparteixen hores de conversa en un ambient distés.

Aquest projecte s'emmarca dins de les necessitats comunicatives i d'integració que la Comissió Catalana d'Ajuda Al Refugiat ha detectat entre la població que atén. Entenem que el coneixement, desenvolupament, comprensió i pràctica dels costums i usos d'una societat són una de les principals maneres de participació i implicació en els processos d'aquesta.

La llengua en general i la comprensió i l'ús del català en particular, són formes d'adquirir aquests coneixements i generar eines que possibilitin una millor integració social a persones procedents d'altres països i que per diversos motius s'han vist en la necessitat de migrar cap a Catalunya.

D'altra banda, la participació i relació entre les persones voluntàries amb la població immigrant, refugiada i persones sol·licitants d'asil, promou el coneixement i intercanvi cultural i possibilita que la ciutadania conegui i s'impliqui en un procés social que ens involucra a tots/es.

Al llarg del 2007 hem desenvolupat 4 sortides, d'un dia cadascuna, a diferents indrets de Catalunya per conèixer les festes destacades, llocs d'interès cultural, paisatges, etc. i practicar l'idioma català i relacionar-se amb altres persones catalanes i immigrants. Hem visitat Camprodon/Beget (17/06), Ripoll (22/07), Sant Martí d'Empúries (16/09) i el Montseny (21/10).

Per altre banda, es van realitzar 3 sortides culturals en el marc dels concerts que ofereix l'Auditori de Barcelona per a facilitar l'accés a la seva programació musical als col·lectius menys afavorits. La intenció va estar apropar l'activitat cultural de la ciutat als col·lectius amb els què treballem i que, per la seva condició de desavantatge social, no compten amb els recursos necessaris per aprofitar d'aquestes activitats.

A més, hem fet 3 tertúlies en català sobre temes d'interès dels nostres usuaris per a aprofundir i aclarir situacions com per exemple aspectes legals, laborals, d'habitatge, etc. definides per ells mateixos. Es tracta de propiciar un espai de reflexió de temes definits pels propis usuaris, crear un espai d'expressió i de practica del català, compartir les experiències personals respecte a aquests temes i poder respondre, si és el cas, a les situacions que ells mateixos van plantejar.

Com a valoració d'aquestes activitats podem dir que tots els participants van valorar molt positivament el fet de donar-los la opció de sortir a conèixer Catalunya i les seves festes i tradicions, i sobretot compartir un dia amb gent que no està en la seva mateixa situació.

D'aquesta manera, entenem que una de les millors maneres d'integrar als nostres col·lectius d'atenció a la societat catalana és a través de la reproducció del teixit social que han deixat en els seus països d'origen. Aquesta reproducció preveu un procés

d'adaptació i integració dels usos i costums propis de Catalunya, i el foment d'activitats que promouen el aprenentatge del català i la seva pràctica són una de les millors formes de desenvolupar aquest teixit i integrar a les persones a la societat catalana.

Fotografias de Carlos Ometti

Testimonis

Testimoni de un refugiat de Veneçuela en clau de poema (text escrit originalment al castellà)

*El final de l'arc de Sant Martí, estava a Barcelona
Remuntant un llarg i difícil camí
enlluernat amb les flames de la tranquil·litat,
la seguretat, el coneixement, l'equilibri.
El futur està a prop, veig la seva lluentor.
De sobte; vents de canvi, aires de ressentiment
fan que tremolin els llums, l'huracà d'odi les apaga;
sense moure'm caic en un abisme,
la ignorància i la incapacitat
cavalquen a la cresta de l'onada de la vulgaritat.
El món es tenyeix de revolució,
i la revolució és vermella.
Fuig l'alegria, emmanillades la pietat i l'esperança
miren la compassió morta en un toll de sang.
El llampec enllumena i mata el passat amb el llamp.
Inconsciència conscient? Em fa fugir buscant la vida
sense rumb creuo el mar.
He arribat.
Camino per carrers desconeguts;*

*Passeig de Gràcia, m'acosto i sense voler reconèixer-la
aquí està l'esperança, a la Rambla de les Flors.
Gairebé passo sense veure'ls,
però vaig trobar els colors.
En Gaudí, la música eternitzada en instants de formigó.
El somriure s'amagava a la Barceloneta.
La pietat i la generositat tímides, darrere un arbre
al carrer Aribau, una mica més endavant la Sagrada Família
em regala la Pau
Recorren la Ciutat Comtal, Colom m'assenyala el futur,
dient-me que vaig confiar en la seva gent i que entre ells,
entengui que, el final de l'arc de Sant Martí està a Barcelona.*

Del nostres voluntaris: Àngela Mastropasqua, Voluntària Servei Jurídic Comissió Catalana d'Ajuda Al Refugiat ens explica quin és la seva tasca com voluntari de l'entitat i quin ha estat la seva experiència amb els refugiats (text escrit originalment al castellà)

Vaig començar com voluntària a CEAR fa un any i mig; sempre he estat col·laborant en el servei d'atenció jurídica. Durant aquest temps he tingut la possibilitat de participar a diferents activitats que es desenvolupen a l'àmbit jurídic i també he

pogut seguir el curs d'alguns procediments administratius. En el moment que la meua participació era més assídua, solia acompanyar a l'advocada a la Subdelegació de Govern per a presentar les sol·licituds d'asil. Anàvem amb dos o tres sol·licitants alhora i els seguïem durant l'entrevista que la responsable de l'oficina els formulava. L'objectiu de l'entrevista és anotar l'història del sol·licitant i esbrinar els motius pels quals la persona va fugir del seu país. Aquesta és una part molt delicada en el procediment d'asil perquè el sol·licitant ha de deixar a part, la seva por a parlar i les seves inseguretats i explicar d'una manera més veritable la seva història, ja que és a partir de la seva narració que cal descobrir si existeix o no un temor fundat de persecució. Durant el temps des de la presentació de la sol·licitud i la resposta de l'oficina de Govern (pel que fa a l'admissió o inadmissió a tràmit) se solen preparar uns escrits de tipus més administratius (aportació de documents) o que més aviat toquen l'àmbit d'estrangeria.

Actualment el meu treball es realitza en la segona fase del procediment, en la qual els sol·licitants ja estan admesos a tràmit. Ara, el treball consisteix a proporcionar proves sòlides

per a confirmar els fets contats pel sol·licitant i demostrar que la raó per la qual ell va fugir, és fundada sobre un temor real de ser perseguit. Per a assolir aquesta fi ha estat creat un grup de voluntaris per a l'elaboració d'informes de suport a la història i a les alegacions presentades pel sol·licitant. Aquests informes representen una descripció orgànica de la situació sociopolítica del país d'origen amb l'objectiu de trobar aquells elements (deduïts a partir de la situació del país, d'informes d'acreditades organitzacions internacionals o no governamentals, i que també s'acarin en la jurisprudència internacional i nacional) que puguin donar suport a la història del sol·licitant. Aquest compromís em sembla un repte fascinant perquè em permet conèixer millor la situació dels països d'origen (que és una manera per a conèixer millor els nostres usuaris, les seves pors i preocupacions). A més el fet de construir de forma racional i lògica un informe que sigui el més convincent possible, és una manera per a poder influir -encara que en petita mesura- en el procés de la presa d'una resolució d'aquells que en última instància decideixen de manera determinant i decisiva el futur de totes aquelles persones que es lliuren a Espanya i a CEAR amb l'esperança de construir una vida segura i sense por.

Fotografias de Carlos Omnetti

Contacte

Àrquies

BUTLLETÍ DE LA COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT
Any 1, N° 1. Gener 2007, Barcelona
Aribau 3, 1º, 2º (08011). tel: 93.301.25.39
adrian.rodriquez@cear.es